

Reisebrev fra Tesfa

Da er det allerede over 1 uke siden vi stod på Gardermoen: 8 mennesker i forskjellig alder, med forskjellig bakgrunn og fra forskjellige fagområder. 8 mennesker som egentlig ikke kjente hverandre så godt.

Men en ting hadde vi tilfelles: vi skulle på Tesfatur til Etiopia. Vi ville reise ut for å formidle håp, håp gjennom helsehjelp og nestekjærlighet. Reise ut for å dele noe av den kjærligheten Gud gir oss hver dag.

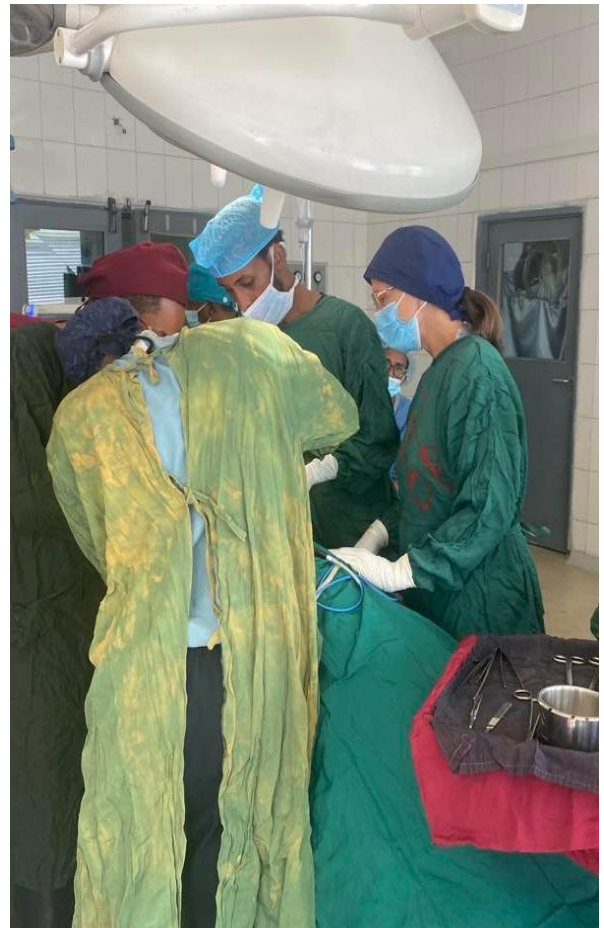

Etter litt utfordringer på flyplassen fikk vi til slutt med oss både kirurgisk utstyr som Bjarte hadde med, verktøyet til Olaf og treningsdukkene slik at Grethe og Øyvind kunne gi opplæring i ekstern aortakompresjon ved postpartum blødning (livstruende blødninger etter fødsel) til flere grupper av jordmødre og gynekologer. Her gjelder prinsippet «train the trainer», dvs at disse lokale fødselshjelpere læres opp gjennom forelesning og praktisk trening slik at de igjen kan lære opp andre i hvordan man på ganske enkel måte kan redde mødre i fødsel. Et fantastisk arbeid!

I løpet av denne uken har vi tilbrakt mye tid på Black Lion hospital i Addis Abeba, hvor vi ble mottatt med en utrolig gjestfrihet. Rett som det er, blir vi budd på etiopisk kaffe- buna -i pene små kopper. Vi får delta på operasjoner og utveksler erfaring og kunnskap. Vi blir med på undervisning og visitt.

Det har gjort stort inntrykk på meg hvor enorm kunnskap legene her har, hvor fantastiske kliniske ferdigheter de utvikler, men rett som det er, stopper det opp i mangel på utstyr eller medisiner. Operasjoner de fint hadde utført med nydelig kirurgisk teknikk, avlyses pga mangel på blod. Nyrestenen de kunne ha knust, forblir der siden både sjokkbølgemaskinen og laserapparatet er ødelagt. Unge menn gjennomgår smertefull cystoskopi (blæreundersøkelse) med stivt skop fordi det er utenkelig å ha råd til fleksibelt utstyr.

Jeg har æren av å være den første urologen som reiser ut med Tesfa, og Bjarte har lagt fantastisk tilrette for turen. Jeg har blitt inkludert av både urologiske overleger og LIS og vi oppdager at vi i på tross for forskjellene i sykdomsbilder og utstyr på mange måter har det samme håpet: håpet om å gjøre best mulig jobb for å hjelpe flest mulig på best mulig måte. Det er Tesfa!

Barbara Thorsen